

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Węgry) w dniu 15 września 2014 r. – Jácint Gábor Balogh przeciwko Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

(Sprawa C-424/14)

(2014/C 439/27)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Jácint Gábor Balogh

Strona pozwana: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy węgierska praktyka krajowa polegająca na wprowadzeniu wobec osób fizycznych niezamierzających prowadzić działalności podlegającej opodatkowaniu podatkiem od wartości dodanej i nieprzekraczających progu podmiotowego zwolnienia z VAT obowiązku zgłoszenia tej działalności jest zgodna z obowiązkiem dokonania zgłoszenia działalności gospodarczej przewidzianym w art. 213 ust. 1 i art. 214 ust. 1 dyrektywy w sprawie VAT ⁽¹⁾?
- 2) Czy organ podatkowy w ramach następczej kontroli może nałożyć karę za niedokonanie zgłoszenia działalności gospodarczej, podczas gdy nie został przekroczony próg podmiotowego zwolnienia?
- 3) Czy organ podatkowy może w ramach następczej kontroli pozbawić osobę fizyczną prawa wyboru i, naruszając zasadę rzetelnego procesu, wykluczyć możliwość wybrania podmiotowego zwolnienia?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 200 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Niemcy) w dniu 25 września 2014 r. – Kreis Warendorf przeciwko Ibrahim Alo

(Sprawa C-443/14)

(2014/C 439/28)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Kreis Warendorf

Druga strona postępowania: Ibrahim Alo

Uczestnik: Der Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wymóg posiadania miejsca zamieszkania na ograniczonym terytorialnie obszarze (gmina, powiat, region) państwa członkowskiego, stanowi ograniczenie swobody przemieszczania się w rozumieniu art. 33 dyrektywy 2011/95/UE ⁽¹⁾, gdy cudzoziemiec w pozostałym zakresie może swobodnie się poruszać i przebywać na terytorium państwa członkowskiego?

- 2) Czy wymóg w zakresie miejsca zamieszkania w stosunku do osób korzystających z ochrony uzupełniającej jest zgodny z art. 33 lub art. 29 dyrektywy 2011/95/UE, jeżeli podstawą jego jest wola osiągnięcia odpowiedniego podziału publicznych obciążeń socjalnych pomiędzy podmiotami zobowiązanymi do ich ponoszenia w ramach państwa?
- 3) Czy wymóg w zakresie miejsca zamieszkania w stosunku do osób korzystających z ochrony uzupełniającej jest zgodny z art. 33 lub art. 29 dyrektywy 2011/95/UE, jeżeli podstawą jego są względy polityki migracyjnej lub integracyjnej, tj. konieczność zapobieżenia powstawaniu społecznych punktów zapalnych z uwagi na częste osiedlanie się cudzoziemców w określonych gminach lub powiatach? Czy wystarczające są tu abstrakcyjne względy polityki migracyjnej i integracyjnej, czy też muszą zostać podane konkretne powody?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony; Dz.U. L 337, s. 9.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht
(Niemcy) w dniu 25 września 2014 r. – Amira Osso przeciwko Region Hannover**

(Sprawa C-444/14)

(2014/C 439/29)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Amira Osso

Druga strona postępowania: Region Hannover

Uczestnik: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wymóg posiadania miejsca zamieszkania na ograniczonym terytorialnie obszarze (gmina, powiat, region) państwa członkowskiego, stanowi ograniczenie swobody przemieszczania się w rozumieniu art. 33 dyrektywy 2011/95/UE ⁽¹⁾, gdy cudzoziemiec w pozostałym zakresie może swobodnie się poruszać i przebywać na terytorium państwa członkowskiego?
- 2) Czy wymóg w zakresie miejsca zamieszkania w stosunku do osób korzystających z ochrony uzupełniającej jest zgodny z art. 33 lub art. 29 dyrektywy 2011/95/UE, jeżeli podstawą jego jest wola osiągnięcia odpowiedniego podziału publicznych obciążeń socjalnych pomiędzy podmiotami zobowiązanymi do ich ponoszenia w ramach państwa?
- 3) Czy wymóg w zakresie miejsca zamieszkania w stosunku do osób korzystających z ochrony uzupełniającej jest zgodny z art. 33 lub art. 29 dyrektywy 2011/95/UE, jeżeli podstawą jego są względy polityki migracyjnej lub integracyjnej, tj. konieczność zapobieżenia powstawaniu społecznych punktów zapalnych z uwagi na częste osiedlanie się cudzoziemców w określonych gminach lub powiatach? Czy wystarczające są tu abstrakcyjne względy polityki migracyjnej i integracyjnej, czy też muszą zostać podane konkretne powody?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony; Dz.U. L 337, s. 9.